

عنوان مقاله:

بررسی پارامترهای ژنتیکی و روابط بین صفات زراعی و فیزیولوژیکی برخی ژنوتیپ‌های نخود کابلی تحت تنش خشکی

محل انتشار:

دو فصلنامه پژوهش های حبوبات ایران، دوره 10، شماره 2 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

هادی افصلی - دانشگاه شهید باهنر کرمان

مهدی مهیجی - دانشگاه شهید باهنر کرمان

حسن فرحبخش - دانشگاه شهید باهنر کرمان

خلاصه مقاله:

تنش خشکی بزرگ‌ترین عامل محدودکننده رشد و عملکرد نخود در کشور است. به منظور برآورد تنوع ژنتیکی، وراثت‌پذیری و تعیین روابط بین صفات زراعی، مورفولوژیک و فیزیولوژیک، 64 ژنوتیپ نخود کابلی در قالب دو طرح لاتیس ساده (8×8) در شرایط خشکی آخر فصل و آبیاری با دو تکرار در سال زراعی 1394-1395 در مزرعه تحقیقاتی دانشگاه شهید باهنر کرمان مورد بررسی قرار گرفتند. تنش خشکی در مرحله 50 درصد گل‌دهی اعمال شد. صفات عملکرد، اجزای عملکرد، دوره پُرشدن دانه، سرعت پُرشدن دانه، شاخص اسپد، فتوسنتز خالص و هدایت روزنه‌ای اندازه‌گیری شدند. در شرایط نرمال صفت دوره پُرشدن دانه و تعداد برگچه‌ها با مقادیر 07/11 و 13/9 درصد بیشترین ضریب تنوع ژنتیکی را به خود اختصاص دادند. در شرایط تنش صفات فتوسنتز خالص و هدایت روزنه‌ای دارای بیشترین ضریب تغییرات ژنتیکی (به ترتیب 14/33 و 76/31) بودند. تجزیه علیت در هر دو محیط نرمال و تنش نشان داد که سرعت پُرشدن دانه بیشترین اثر مستقیم را به ترتیب با مقادیر 527/0 و 702/0 بر روی عملکرد دانه داشت. در شرایط نرمال پس از سرعت پُرشدن دانه، صفات تعداد دانه در بوته، وزن 100 دانه و دوره پُرشدن دانه و در شرایط تنش، دوره پُرشدن دانه بالاترین اثر مستقیم را بر عملکرد دانه داشتند. بر اساس نتایج، گزینش برای صفات فیزیولوژیک مانند هدایت روزنه‌ای یا سرعت پُرشدن دانه می‌تواند در افزایش عملکرد نخود در شرایط تنش آخر فصل مؤثر باشد.

کلمات کلیدی:

تنش خشکی آخر فصل، وراثت‌پذیری، هدایت روزنه‌ای، فتوسنتز خالص

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1178362>

